≡ НЕ УМИРАЙ ПРЕДИ ДА ЛѢТУВАШЪ ВЪ ВАРНА! ≡

Год. I. Варна, 28 май 1933 год. Брой 15.

ИЗТОЧНА МИСЪЛЬ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ

за просвѣта, родолюбие и народни правдини

Списва се отъ Б. Д. Генчевъ. Год. абонаментъ 100 лева

Броя 2 лева Обявления 2·50 лева на кв. см. **Броя 2 лева**

Демократизъмъ и диктатура.

Като се следятъ изявленията на политическитѣ водачи въ Европа и Америка напоследъкъ така много за честили, не може да не се състави на пръвъ погледъ мнение, какво че въ цѣлия културенъ свѣтъ отдѣлнитѣ държави иматъ най-противорѣчиви схващания за интереситѣ си и за направлението, което би трѣбвало да иматъ тѣхнитѣ политики за въ бждаще. Съ това се добива впечатлението на единъ предстоящъ конфликтъ какъвто бѣше онзи, който причини великата война.

Но ако се взремъ малко по-дълбоко въ смъсъла и причинитѣ на всички тия противорѣчия, ние ще се натъкнемъ на основни идейни разбирания, подъ чието знакъ се развива политическия животъ на отдѣлнитѣ държави. А конфликтътъ произтича отъ това, че интереситѣ на културнитѣ народи сж така преплетени, че всъко едно разбиране може да разчита на успѣхъ, ако то бжде възприето отъ всички останали народи. А отъ тамъ оная настойчивость да се наложи всѣки народъ на другитѣ държави съ своитѣ разбирания.

Отъ историята знаемъ, че всѣка стопанска криза предизвиква едно налагане на икономическитѣ цѣли на политическитѣ. Съ други думи и по-правилно изразено, политиката възприема, и то само докато трае кризата, целитѣ на стопанството. И до толкова, до колкото тия кризи сж силни, до толкова и целитѣ на политиката и стопанското развитие се приближаватъ и обратното — до толкова, до колкото кризитѣ се намаляватъ или изчезватъ съдсемъ, толкова по независими единъ отъ други ставатъ и стремежитѣ на политическия и стопански животъ.

Имайки това предъ видъ, старитѣ демократически народи, каквито сж англичанитѣ, американскитѣ, французкитѣ и други, безъ да се отказватъ отъ досегашната си изпитана парламентарна система, се борятъ съ кризата, като компетентностьта и бързината на действие, които липсватъ на парламента се наваксватъ съ стопанскитѣ съвети, пълномощията дадени на отдѣлнитѣ министри и т. н. Съ това се ограничаватъ правата на парламента, но това е само временно и при това парламентарния принципъ остава въ сила.

Други народи, съ по малка политическа зрѣлость, които сж изгубило подъ влиянието на сегашната стопанска криза, вмѣсто да уеднаквятъ стопанскитѣ съ политическитѣ цели, съ кривни и безкръвни революции, повдигнаха политическитѣ на стопанскитѣ, като се мжчатъ да увѣковечатъ това положение. Това сж държавитѣ, въ основата на чието управление легна принципа на стопанската диктатура. Че за културния гражданинъ свободата е една необходимость и че той може да се лиши отъ нея само временно и то, само въ голѣма нужда, затова принципътъ на диктатурата не държи смѣтка. И ако сега тия народи търпятъ това положение предъ видъ на страшната криза, то премахването на тая последнята — а тя трѣбва да се преодолѣе, иначе настжпва края на европейската култура — тия народи ще потърсятъ наново своята свобода и то, както историята ни учи, чрезъ нови сътресения, и затова тоя принципъ не държи смѣтка.

На всѣки случай, подъ влиянието на единодушността на схващанията, ние виждаме какъ свѣта се сгрупира на две големи групи отъ държави: отъ една страна, на демократическитѣ, а отъ друга страна на онія съ диктатуритѣ.

И ако тая линия на свѣтовната политика не отдѣля напълно държавитѣ една отъ друга, то се дължи на изключителнитѣ интереси, съ които нѣкои държави принадлежащи къмъ две различни групировки сж свързани.

Г-ца Мати Л. Конфино
— и —
Г-нъ Нисимъ М. Бенбасатъ

Сгодени въ София на 24 Май 1933 год.

Варна София.

България и чуждитѣ пазари

Съобщение на Коснулско-стопанския отдѣлъ при Външн. м-во.

Въ резултатъ на постжпкитѣ, направени по официаленъ редъ, югославянскитѣ ж. п. власти сж се съгласили да прилагатъ минималната ж. п. тарифа при транзитирането на отпадъци отъ слънчогледово семе, произходящи отъ България.

— Пазарътъ на яйцата въ Италия напоследъкъ отбелязва подобрение. Цената на българскитѣ яйца съ тегло 53 — 54 грама е 170—180 лири за каса отъ 120 дузини, франко Постумия. Повишението въ цената се дължи на засилени покупки за хладилницитѣ и увеличения износъ на италиянски яйца надъ 58 грама за Германия. Югославия напоследъкъ започва да изпраща за Италия каси съ 1800 яйца, т. е. съ 360 броя повече отъ обикновенитѣ каси, за да се пести отъ разноски за каси, транспортъ и вносно мито.

— Правятъ се проучвания на пласиране на сгжстенъ гроздовъ сокъ въ чужбина. Въ Белгия се внася главно гроздовъ сокъ отъ Бургунтски произходъ по цена 16—18 белг. фр., франко склада и Люксембургски произходъ по 7 — 8 белг. фр. Въ Германия сгжстенъ гроздовъ сокъ неможе да се внесе поради голѣмото мито. Вносното мито за гроздова шира е 120 респ. 180 марки на 100 кгр. Външъ отъ това тамъ консумтора не е свикналъ съ сладкия вкусъ на българския гроздовъ сокъ и предпочита по-киселъ отъ областьта на Мозеръ и Рейнъ.

— Правятъ се опити напоследъкъ за пласиране розово масло въ Италия. Общо взето тамъ пазаря още не е стабилизиранъ, главно поради разстройството отъ случайни продавачи. Ценитѣ варираятъ около 4000—4500 лири за 1 кгр. Вносното мито е 73.40 книжни лири за кгр. плюсъ 15 на сто върху стойностьта.

— На борсата въ Марсилия ценитѣ на зърненитѣ храни показватъ повишение по-голѣмо отъ обезценението на долара. Миналата седмица сж продадени 300 тона дунавски фасулъ по 16·75. — 37 фр. фр. 1 квинталъ. Ценитѣ на българскитѣ храни сж били: жито 60 фр., царевица бѣла 32—33, жълта 30 — 31, ечмикъ дунавски 35, фий 50, просо 37. На 9 май сж пристигнали отъ Бургасъ 41 харари пашкули.

— Въ министерството се намира списъкъ на Хамбургски фирми и търговци, които се занимаватъ съ вносъ на лѣковити билки.

Печатница „Свѣтлина" Варна

Журналистическа конференция въ Варна.

На 14 май 1933 год. въ гр, Варна, се състоя журналистическа конференция на „Съюза на журналиститѣ въ България".

Тая конференция, на която присжтствуваха освенъ управителния и провѣрителния съвети още и редовнитѣ – отчетени и идейни членове на съюза, имаше съвещателенъ характеръ и бѣ насочена по-скоро къмъ малката, но важна цель: да подготви единъ добъръ и деенъ конгресъ, който ще стане въ втората половина на мѣсъ августъ т. г. пакъ въ Варна.

Дневниятъ редъ бѣ размѣна на мисли по три главни въпроси: 1. Измѣнение въ духа на новото време на съюзния устав; 2. Подсилване на съюзната каса; 3. Издигане въ материално, интелектуално и морално отношение на нашия провинциаленъ печатъ и журналистъ.

Знае се, че провинциалния печатъ, по-близъкъ до болкитѣ на народа, се отличава доста отъ сензационно информационния печатъ на столицата и копиращитѣ го провинциални ежедневници. Въ тая насока съюзътъ, който обединява около сто провинциални и столични вестници, издавани при най-неблагоприятни условия, е една организация заслужаваща възхищение и подкрепа. Варна посрещна добре журналиститѣ, които бѣха поздравени сърдечно отъ лигата на курорта — г-нъ Петръ Стояновъ, бившъ кметъ и помощникъ кмета г. Софроний Георгиевъ. Съюзната управа даде на гоститѣ скроменъ обѣдъ въ „Гроздъ", гдето г. Софр. Георгиевъ пи наздравица, изказа възхищенията си отъ печата на провинциална Българи .

Следъ това журналиститѣ бѣха разведени изъ парка на двореца въ Евксиноградъ, въ монастира „Св. Константинъ" и другаде. Вечерьта присжтствуваха въ общ. театъръ.

Подсилени духовно каленитѣ въ несгоди и борба журналисти, се прибраха по своитѣ градове, готови съ още по-голѣмъ ентусиазъмъ да се борятъ за просвѣтата въ своитѣ райони.

ВАРНА е царицата на Черно море

Най-красивиятъ морски курортъ въ цѣла югоизточна Европа!

Омайна гледка. Кичести брѣгове. Мекъ климатъ. Изобилна лѣковитость. Приказно красива околность. Множество и най-разнообразни развлечения. Изобилна питателна храна, плодове и десертни грозда. Удобни и ефтени хотели и квартири. Намалени цени по Б. Д. Ж. Бързи отобусни съобщения и др.

Б. Д. Генчевъ.

ТРИФОНЪ ГОЛИЦАТА.

(Разказъ).

Наричаха го така и съселянитѣ му и всички, които го познаваха, защото Бай Трифонъ имаше за свое родно мѣсто с. Голица, Анхиалско.

Кой ли пъкъ отъ неговото село кѫдето сега живѣеше — с. Хасърджикъ, не бѣше Голиченинъ или както се казва *вълкъ*, ама нѣ . . . било на Бай Трифона писано да носи цѣлъ животъ името на рожденното си село, като за майтапъ, зеръ Голичени сѫ биле прочути едно време като свинари, пъкъ и малко нѣщо като артисти въ занаятътъ да позадигнатъ я нѣкой шиле, а сегисъ-тогисъ и цѣла сюрия свини, пъкъ случвало се е и цѣли чифтове коне.

А да речешъ че Хасърджичани не отбиратъ отъ този занаящецъ, ще си туришъ не малъкъ грѣшецъ на душицата!.. Е, тъй е . . . ама хорски уста не сѫ като устата на чувалъ, че да вземешъ да ги вържешъ!..

Отъ кѫдѣ-накѫдѣ да ознаменуватъ Бай Трифона съ името на селото Голица — станало нарицателно на хора съ дълги ржце, когати той, нито имаше такива табиети, нито бѣше свадливъ и буенъ човѣкъ, нито пъкъ да речешъ че е простъ и кетапсъзинъ човѣкъ.

Напротивъ . . . Той бѣше хрисимъ и трудолюбивъ човѣчецъ, четеше като попъ и знаеше българската история по-хубаво и отъ даскалица Ирина.

Богъ бѣше помогналъ на Бай Трифона и той си бѣ завъдилъ и имотецъ и добитъчецъ, а пъкъ бабамъ и българска плодовитосъ, народилъ му се бѣше и калабалъкъ челядъ — 8-9 дъщери и най-накрай единъ сополивъ и врѣкливъ юнакъ за изтърсакъ.

Като се върна отъ голѣмата война, Бай-Трифонъ завари дъщеритѣ си нанизани като Хаджилъшки теспии една подиръ друга, кажи-речи застигнали моми, дето ще се рече, тамамъ да въртятъ мотика изъ нивята по тютюня и мисирлика.

Стрина Трифоница бѣше кѫщовница жена и благодарение на това й качество, сайванта и гостната одая бѣха натъпкани съ нанизънъ тютюнъ и докато да алащиса наново съ мирния селски животъ Бай Трифонъ Голицата, додоха търговци и дигнаха тютюня като начетоха една пристилка каймета дьокме на Стрина Трифонаца.

Позавъртя се Голицата изъ село, поизлежава се нѣкой и друго време, пъкъ като нѣма какво да прави, взе че отвори кръчма; на единия край на ясака си изкопа дълбока яма, напълни я съ ледъ и я зарина.

Като мина Гергьовдень, че като взе оня ми ти Голица да влече онази ми ти бира съ каси

По жетва, натиснала маранята, спрѣло се срѣдъ небето слънцето, че човѣкъ, дето се дума, отъ жега солука неможе да си вземе, а Голицата курдисалъ въ кръчмата си единъ апалюнъ, че като го наблъскалъ катъ ледъ, катъ бира и отгоре го завилъ съ единъ козекъ, че като станала оназими ти бира... ледъ!.. иди че не я пий сетне пустата му бира!..

Ужъ жетва, пъкъ на Голицата кръчмата не се изпразва отъ зарань, че до голѣмитѣ саати презъ нощьта!...

Тъй царски бѣше се наредилъ Бай Трифонъ, пъкъ и какъ да не се нареди, като кайметата у Стрина Трифоновица, затикани негде изъ хатлитѣ нѣмаха свършване, а и Голицата е веселякъ и добродушенъ сложенъ чилякъ!

Ей тъй и на менъ по тѣхъ времена ми пѫть падна да се отбия въ Хасърджикъ и то се знае, че не можеше да не се видя съ Бай Трифона за малко.

Ужъ, за малко, пъкъ то!.. че какъ да се раздѣлишъ съ такъвъ човѣкъ като Голицата, още повече пъкъ и като има такава леденa бира въ нея жега!

Можахъ да се откопча отъ тамъ чакъ на другия день зараньта.

*

Годинитѣ не мязътъ една на друга.

Следъ 3 — 4 години минахъ пакъ презъ Хасърджикъ и разбира се незабравихъ да се отбия въ кръчмата на Бай Трифона.

Бѣше пакъ зноенъ лѣтенъ день.

Заварихъ го замисленъ и унилъ въ една жгълъ на заведението. Нѣкаква мжка го притискаше. . .

Посрещна ме засраменъ и азъ разбрахъ че нѣкакво примеждие ще е преминало презъ главата му.

Съ голѣма мжка можахъ да го накарамъ да ми открие причината на тѫгата си.

— На петдесеть години човѣкъ съмъ, започна Голицата, и до вчера такова чудо не ми бѣше се случвало... Срамъ ме е отъ хората. Вчера доде сѫдебния приставъ и ми описа тютюня. . . Накрай време станахъ батакчия...

Сълзи заслизаха по брадясалитѣ бузи на горкия Голица...

— Че какъ така стана бѣ Бай Трифоне? . . . Доколкото знамъ, тебе кефа ти бѣше доборъ.

— Абе добъръ и многъ добъръ бѣше, ама нали ги знаешъ нашитѣ хора — дай бира, Голица. . . Дай Голица. . . Пиши ги Голица... И... днесъ пиши... утре пиши. . . и отъ никого нито петаче вересия не съмъ събралъ. . . Свършиха се готовитѣ. . . Заборчляхъ осемь хиляди лева. . . Тютюня стана 2—3 години стои непродаденъ. . . и ето ти тебе сега . . . да ми хлопа приставъ на вратата . . . да ми разплаква децата и да ставамъ за посмешище!...

— Слушай Бай Трифоне... Ти си човѣкъ съ толкова имотъ и орталъка стока . . . какво си се опуйчилъ за нѣкакви осемь хиляди лева борчъ... Азъ както ме гледашъ съмъ и така да ме пишешъ. . . имамъ петь пѫти повеча борчъ отъ тебе и пакъ не бера кахъръ. . . давамъ по-малко и все единъ день ще се наплатя. . . Ти като имашъ осемь хиляди борчъ, тя е лесна... занесъ малко . . . после пакъ малко . . . и тъй-тъй. . . добъръ е Богъ.

Харесаха ми тия думи на Бай Трифона и той се поразведри и просия:

Почерпахме се и азъ си заминахъ.

На следната година, единъ день на пазаря вика единъ човѣкъ подиръ мене . . . обърнахъ се... гледамъ Голицата!...

— Добре дошълъ Бай Трифоне, какъ си? . . .

— Отлично .. Ела да се почерпимъ. . . Господъ здраве да ти дава за тѣхъ думи дето ми къза оназъ година. . . Окуражихъ се и тазъ зима се наплатихъ. . . Докарахъ ягнета за продань. . .

Почерпахме се, а Бай Трифонъ не може да ми се отблагодари. . .

Блага душа е Голицата!...

Първиятъ паважъ

Въ английското списание „Наблюдатель“ е билъ повдигнатъ въпроса да се изследва кога е билъ направенъ първия паважъ. Най-първо сѫ се спрѣли на годината 1255, тъй като не е имало документи съ по-стара дата, въ които да се говори за нѣкакъвъ паважъ. Единъ филологъ, обаче, твърди, че паважитѣ датиратъ много отъ порано — още когато се е формиралъ английския езикъ, тъй като думата „паважъ“ има англо-саксонски произходъ и е минала въ английския езикъ съ кѫсо „а“ въ първата сричка. А колкото се отнася до това, че нѣма документи, въпроса се урежда съ едно сравнение.

Понеже нѣма документи отъ 15-я вѣкъ, отнасяши се за пране на дрехи, трѣбва ли да предположимъ, че хората отъ това време не сѫ се прали? Не! Защото въ Шекспировата драма „Хенрихъ IV“ виждама Фалстафъ да разговаря за вѣроятностьта хората отъ нѣговата трупа да сѫ крили пространитѣ да съхнатъ дрехи, минавайки презъ села, кѫдето не ги очакватъ.

Интересни сведения обаче сѫ били открити въ кореспонденцията на нѣкой си Алуинъ Джонъ Бъртъ. Той пише, че никакви мѣрки не сѫ били взети да се павира Лондонъ и другитѣ градове до 1302 г.

Следъ това е билъ издзденъ законъ, който предвиждалъ да се изпъдятъ всички прасета извънъ града и да се наематъ работници, които да изчистятъ и изхвърлятъ смѣтьта отпредъ кѫщитѣ и да се павиратъ тротоаритѣ. Това сѫ били първитѣ крачки на обществената инициатива. Павирането, обаче, на малки части отъ площади и тротоари изъ разни други градове, плодъ на частна инициатива, датира отъ много по-стари времена.

Четете и разпространявайте вестникъ „Източна Мисъль“

I-ва Българска Стъкларска Фабрика
Гебедже
Търси да закупи голѣми количества РЖЖЕНА СЛАМА и ВЪРБОВИ ПРЪЧКИ.
Оферти до Дирекцията на фабриката.

Въ модното крояческо ателие
„МОМЧО“
ул. „Царь Симеонъ“ (въ зданието на детската здравна станция)
се изработватъ прецизно и най-износно елегантни мжжки костюми
Едно посещение увѣрява напълно клиента.

КАРТЕЛЪ
за да даде възможность на своитѣ многобройни пушачи ПОВТОРНО на опитатъ щастието си, пустна
ПАПИРОСИ III кач. ЯВАШЪ
и СЕРТЪ въ бѣли, сини и жълти кутии съ голѣмо количество лотарийни билети отъ
ВАРНЕНСКАТА ЛОТАРИЯ.
ТЪРСЕТЕ ГИ!!!

Юрданъ Т. Пърнаровъ & Кръстю Н. Тачевъ
представителство и търговия съ разни
ВАЛСОВИ БРАШНА, ТРИЦИ и ЗЪРНЕНИ ХРАНИ
на едро, винаги на складъ
Македонски домъ. Телефонъ № 293.

Бончо Д. Генчевъ
Агенция на
„ОРЕЛЪ“
БЪЛГАРСКО ОБЩО ЗАСТРАХОВ. ДРУЖЕСТВО
Бюро — гр. ВАРНА, ул. Ц. Симеонъ 9.
Осигуровки по клоноветѣ: Животъ, Пожаръ, Транспортъ, Злополука и Гражд. отговорность.
Съвети върху осигурит. дѣло на разположение.

ХУДОЖЕСТВЕНО АТЕЛИЕ
за циментови издѣлия
МОЗАЙКА
на
НЕДЮ В. ЛАЗОВЪ
ул. Владиславъ до III пол. участъкъ
Изработва прецизно и бързо всѣкакви циментови и мозаични издѣлия като стжпала, бордюри, балустри, омивалници и други
Цени най-износни.

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ТЕАТЪРЪ — Съ НАРОДНИ ЦЕНИ: 5, 10, 15 и 20 лева.
Дневно НЕДѢЛЯ 21 т. м. Вечерно
Стария ХАЙДЕЛБЕРГЪ
Пиеса въ 5 деиствия отъ Фьорстеръ
съ специална музика, хоръ отъ студенти и нови декори.
Резисьоръ: СТ. БЪЧВАРОВЪ.
ХАМЛЕТЪ
Трагедия въ 10 картини отъ В. Шекспиръ.
Грандиозна постановка.
Режисьоръ: СТ. БЪЧВАРОВЪ

Хуморъ

Американски гешефтъ

Единъ Джонъ намѣрилъ на улицата едно пакетче, въ което били зивити 10 пръстени съ фалшиви диаманти. Той обявил въ вестника че е намерилъ 10 пръстени съ истински диаманти, които е готовъ да предаде на стопанина, които ги е изгубилъ срещу следуемото се отъ закона възнаграждение. Подир една седмица сжщиятъ тоя Джонъ се явилъ при единъ фабрикантъ на пръстени и му казалъ:

— Азъ имамъ нужда отъ около 2000 пръстени съ фалшиви диаманти месечно. Какво ще искате за всѣки пръстенъ?

Единъ день единъ младъ

***

шофьоръ минавайки по улицата, въ която живѣела неговата севда, решилъ да се отбие при нея за една две минути. На улицата обаче било забранено спирането на автомобили за по дълго време. Както обикновено тия „една две минути" станали около единъ часъ и когато шофьрътъ погледналъ презъ прозореца видѣлъ, че предъ автомобила му стои стражаръ, които видимо го очаква за да прибере стотѣ лева глоба, Понеже нѣмалъ намерение да плаща глоба той взелъ телефона и поискалъ отъ централата да го свържатъ съ участака.

— Ало! Автомобилъ нумеръ едикойси е откраднатъ. Моля да се залови крадеца. Съобщете ми, ако откриете нѣщо за него по телефонъ нумеръ едикойси и той съобщилъ нумера на телефона на неговата севда. И той останалъ да чака залавянето на „крадеца" при любовницата. Не се минало ни половинъ часъ, когато му съобщаватъ отъ участака:

— Автомобила Ви се намира на улица, предъ кжща нумеръ едикоиси (улицата и нумера на кжщата въ която живѣела неговата приятелка и предъ която е стоялъ автомобила му) крадецътъ обаче не сме хванали още но ние сме по „слѣдитѣ му". Ако имате легитимация може да си вземете автомобила веднага.

Тогава той излиза отъ кжщата явява се при стражара и следъ како си показва легитимацията и похвалва полицията качва се на автомобила си заи минава.

***

Единъ току що назначенъ учитель въ едно село, настанилъ се на квартира у кмета. Още първия день той, при отворенъ прозорецъ изсвирилъ на цигулка нѣколко парчета отъ знаменити композитори. Въ това време кметътъ работилъ нѣщо по двора. Даскалътъ, излизайки, поискалъ да чуе, какво впечатление е направило неговото свирене на кмета:

— Азъ свирихъ на цигулка. Да не съмъ Ви обезпокоилъ нѣщо?

— А съвсемъ не! Азъ даже не съмъ Ви чулъ. Кравата нѣщо се поразшава малко. Ами нали е добитъкъ, ще превикне . . . Вие си свирете!

Срещата България и Ромъния за малцинствата

Вчера заминака за Швейцария г. г. Трифонъ Трифоновъ, проф Вл. Молловъ, д-ръ Андр. Тошевъ и Ив Пенаковъ, като делегати на Българското дружество за Обществото на народитѣ,

Въ Монтрьо ще се състои днесъ среща между ромънскитѣ и български делегати, които ще изработятъ единъ проектъ защита на малцинствата въ съответнитѣ страни. Проектътъ ще бждатъ представенъ за одобрение на Международната конференция на националнитѣ организации за Общ на народ.

Книжнина

Съюзенъ вестникъ на вестничитѣ — органъ на съюза на журналиститѣ въ България, под редакцията на Борисъ Сакъзовъ — бр. № 4. посветенъ на гр. Шуменъ съдържа: *Плиска* — първата старобългарска столица — описание.

Мадарския конникъ — описание.

Преславъ — столица на Царь Симеонъ.

Шуменски Археологически музей.

Шуменска Популярна Банка Тумбулъ Джамия.

Варненски общин. театъръ и др. съ множество планове, карти и снимки.

в. Тракиецъ — седмичникъ за културно-обществени и стопанско-икономически въпроси, излизащъ въ гр. Ямболъ подъ редакцията на комитетъ.

в. Сливенска Поща — независимъ полуседмиченъ утриненъ вестникъ, излизащъ въ гр. Сливенъ подъ редакцията на Пан. Чорбаджиевъ.

в. „Зора" — Окржженъ седмиченъ демократически вестникъ излизащъ въ гр. Ст. Загора подъ редакцията на Ив. Стоенчевъ.

в. Искърски фаръ — седмиченъ независимъ вестникъ за просвѣта, култура и стопанство, излизащъ въ гара Мездра подъ редакцията на Йорданъ Кръстевъ.

в. Родопско Ехо — седмиченъ независимъ вестникъ излизащъ въ гр. Станимака подъ редакцията на В Дърваровъ.

Редакцията има честь да съобщи на г. г. абонатитѣ и читателитѣ ни че администраторъ на вестника ни е г. Герчо Василевъ който и е натоваренъ да Събира суми за абонаменти и обявления.

Молимъ лицата при които се яви отъ името на вестника ни да му оказватъ доверието си.

Дъщерята на нашия добъръ приятель и съгражданинъ г-нъ Леонъ Конфино — г-ца Мати се е сгодила за г-нъ Нисимъ М. Бенбасатъ отъ София.

Честито.

На 28, 29 и 30 май т. г. въ гр. Плѣвенъ ще заседава XIV редовенъ конгресъ на Сжюза на занаятчийскитѣ и професионални сдружения въ България.

Карнобатско Градско Общинско Управление

Обявление № 1384

гр. Карнобатъ, 11 май 1933 год.

Карнобатското Градско Общинско Управление известява че

ПРОЧУТИЯ ВСЕИЗВЕСТЕНЪ ПЕТДНЕВЕНЪ ГОЛѢМЪ ПРОЛѢТЕНЪ

КАРНОБАТСКИ ПАНАИРЪ

на едъръ и дребенъ добитъкъ ще се състои на 2, 3, 4, 5 и 6 ЮНИЙ т. г., а за продажба на разни колониални, манифактурни, обущарски, вжжарски, грънчарски и други стоки отъ **2 до 11 юний включит. Панаира за добитъкъ ще стане въ новостроенитѣ модерни сгради и ограда, снабденъ съ всички удобства и изобилна вода.**

Продавачитѣ на едъръ добитъкъ трѣбва да бждатъ снабдени освенъ съ интизапски билети или свидетелства за собственость, но и свидетелство за здравословность. Интизапски билети съ дата по стари отъ една година, трѣбва да бждатъ завѣрени непременно отъ надлежното общинско управление.

Пжтуването за панаира по Б. Д. Ж. ще бжде по намаленитѣ тарифи за днитѣ отъ 29 май до 11 юний включ.

Взети сж всички мѣрки за най-широки улеснения и удобства за посетителитѣ на панаира и докарания добитъкъ, за да се подчертае голѣмото му значение и полза отъ него.

Интереса отъ сжщия е прехвърлилъ границитѣ на България и е отскочилъ въ съседнитѣ страни.

Експлоятацията на интизапа и сергийното право ще стане отъ общината.

Кметъ: Б. Желѣзовъ

Секретарь: Н. Войниковъ

мо малко кръвь около нея, на калдаръма. . . И това бѣ всичко. . . Сжщинска малка птичка. , . Азъ останахъ самъ, съвсемъ самъ въ живота. . . Азъ останахъ самъ на земята! . .

Азъ разбрахъ, че на стареца много му се искаше да заплаче. Но не можеше. Той си хапеше устнитѣ и като че ли брадата му се повдигаше нагоре, носътъ му се намръщи, но той не заплака. Въ него завинаги бѣха пресъхнали сълзитѣ. И той повтаряше, показвайки съ ржце:

— Миниатурка. . . ето такава мъничка, мъничка, господине, мъничка. . . Сжщинска малка птичка. . . Ахъ!

Той се спрѣ за малко и после клатейки глава продължи:

— Защо отпжтувамъ сега? Азъ самъ не зная, защо отивамъ тамъ. Ахъ, не знамъ!

И той добави:

— Глупости! . . Глупости! . .

Азъ гледахъ продължително този нещастникъ и чувствувахъ, че не съмъ въ състояние да отдѣля погледа си отъ него. А още по-силно чувствувахъ, че не съмъ въ състояние да говоря. Бѣхъ изпълненъ съ ужасъ!.. Ужасътъ ме бѣ парализиралъ... и после. защо бѣше нужно да говоря?

Какво бихъ могълъ да кажа азъ? Всичко казано би било смѣшно и студено като ледъ въ сравиение съ този ужасъ на човѣшко нещастие. Старият евреинъ не чакаше отъ мене нито утѣха, нито пъкъ състрадание. Той не чакаше нищо отъ мене,

градътъ ще бжде унищоженъ, ако евреитѣ откажатъ да предадатъ терориститѣ. Депутатитѣ се наскърбили, но нищо не могли да направятъ.

— Какво можеше да се направи? Кажете господине. . .

Двама депутати взели за заложници.

***

Старецътъ млъкна. Изглежда, че и той вече се бѣ уморилъ да разказва за тѣзи ужаси. Той сега почти шепнѣше съ слабъ гласъ. Гласътъ му сѣкашъ идѣше отъ далече. . . И той гледаше наведенъ земята подъ краката си, или по-добре казано, нищо не гледаше.

Азъ взехъ ржката му. Той не се помръдна. Стиснахъ я. Тогава той си повдигна очитѣ, погледна ме и на лицето му азъ забелязахъ една безсмислена усмивка, но ржката му остана въ моята. Тя бѣше безсилна и студена, като ржката на мъртвецъ. Старецътъ издръпна ржката си, за да нарисува върху земята съ своя изпоцапанъ и скжсанъ чадъръ, планътъ на кжщата, въ която се билъ скрилъ. Фасадата гледала къмъ улицата. По срѣдата имало врата за къмъ двора: голѣма, масивна, съ тежки брави и голѣми желѣзни пирони. Дворътъ билъ ограденъ отъ четиритѣ страни съ градини. Откждето и да се излѣзе, това би значило да се изложи човѣкъ на вѣрна смърть.

Въ тази кжща живѣли около четиридесеть бедни хора, които съ трудъ си набавяли храна за презъ тѣзи дни. Една жена се опитала да отиде и да на-

Изъ широкия свѣтъ

Ловътъ на акули
една нова промишленость.

Както изглежда, сега е дошелъ редътъ на най-свирепия и най-неукротимия разбойникъ на моретата — акулата. До сега тази хищна риба е водила неограничено разбойническо сѫществуване, описвано въ многобройни морски разкази и романи.

Но ето, че въ Австралия сѫ намислили да използуватъ като предметъ на търговия тѣзи грамадни и многобройни риби. Чудно изглежда наистина, какъ може да бѫде доходенъ подобенъ ловъ и търговия. Австралийскиятъ капитанъ Търнеръ, обаче, дава едно любопитно и поучително изложение по този въпросъ.

Една по-едра акула има черъ дробъ, често пѫти по-голѣмъ отъ единъ метъръ. И този дробъ съдържа значителни количества ценно масло. Това масло съставлява не по-малко отъ 28 на сто отъ теглото на черния дробъ. Отъ единъ тонъ (1000 кгр.) акула се получаватъ срѣдно 18 галони масло, т. е. 82 литра. А отъ единъ тонъ тигрова акула — дори 40 галона, т. е. 182 литра масло. Тъва масло е извънредно ценно произведение. Вследствие на това, че съдържа витаминитѣ А и В то може да се мѣри напълно съ известното рибено масло, получавано отъ черния дробъ на рибата треска (моруна), особено когато се добива отъ съвършоно прѣсни дробове.

Освенъ това то може да служи за други медицински цели, при изработването на кожи, за калъване на стоманата, за сапунено и маргариново производство. Въ скотовъдството прибавянето на акулово чернодробно масло къмъ храната е дало необикновени резултати при отглеждането на млади животни.

Освенъ това отъ единъ тонъ акула може да се получатъ 90 кгр. сушено месо. Това е единъ твърде много търсенъ предметъ за търговия отъ туземцитѣ въ Африка, Китай и Япония. Сетне се получаватъ и 10 кгр. изсушени перки. Гръбначнитѣ перки съставляватъ едно известно китайско изтънчено лакомство. Отъ опашната перка се прави рибенъ туткалъ, а отъ носнитѣ върхове се получава желатина.

Отъ 90-тѣхъ кв. метра кожа, които могатъ да се получатъ отъ единъ тонъ акула, се изработва хубава кожа, употрѣбявана въ луксозната промишленость. Здравината на известни акулови кожи е 3 - 4 пѫти по-голѣма отъ тая на обикновенитѣ животински кожи. Рибеното брашно намира приложение като храна за добитъка и срѣдство за торене. И все още не сме стигнали до края на възможноститѣ въ използуването на веществата, които предлага акулата. Съдържанието на панкреатичната жлеза се преработва въ разяждащо вещество (байцъ), употрѣбявано при обработването на кожи. Тази жлеза съдържа и инсулина, който сѫщо така може да бѫде отдѣленъ. Кожитѣ отъ акулови стомаси даватъ следъ обработването имъ финна кожа и дори гръбначниятъ стълбъ се преработва.

При една систематична ловидба на акули ще възникне голѣма полза и поради обстоятелството, че по този начинъ би се допринесло за изтрѣбването на единъ отъ най-опаснитѣ разбойници на моретата и за запазването и умножаването на полезнитѣ за човѣка риби при крайбрѣжията.

Споредъ досегашнитѣ опити ловътъ на акули не ще се състои въ харпуниране (ловене чрезъ забиване на особено копие) или въ стреляне съ огнестрелно оржжие, а — въ хващане съ въдица. Акулитѣ се ловятъ — споредъ досегашнитѣ опити — съ стръвь (примамка) закачена за една въдичарска кука, дълга около 30 см. и прикрепена къмъ здрави желѣзни вериги. Не е лесна работа да се изднгнатъ нагоре съ помощьта на единъ кранъ тѣзи грамадни животни дълги често пѫти шесть метра и тежки нѣколко стотинъ килограма и да се умъртвятъ, докато се мѣтатъ като бѣсни. П.

Въ свещенния градъ.

Двойни стени отдѣлятъ Ватиканската държава отъ Римъ. Външната стена се пази отъ швейцарска гвардия, а вжтрешната — още по строго отъ ватиканската полиция. Откакъ музеитѣ сѫ снабдени преди нѣколко месеца съ собственн входове, никой не бива да стѫпи вече въ тази най-малка отъ всички държава, безъ особено разрешение. Презъ 1929 год. Мусолини й възвърна самостоятелността, която едновремешната църковна държава бѣ загубила въ 1870 год.

Последната е представлявала царство отъ Тирентско море до Адреатическо съ повече отъ три милиона жители. Днешната ватиканска държава пъкъ брои само 1010 жители и не е по-голѣма отъ половинъ квадратенъ километъръ. Но и днешната държава — градъ си има собствено праворазлаване, свои пощенски марки и автомобилни номера и сѣче собствени пари. Вжтре въ предѣлитѣ й нѣма данъци и мита и бензинътъ въ ватиканскитѣ гаражи струва много по-малко, отколкото извънъ ватиканскитѣ стени

Сега се строи собственъ електропроизводенъ заводъ. Ватиканската радиостанция, подарѣкъ на папата отъ Мосолини, е една отъ наи-модернитѣ въ цѣлия свѣтъ. Тя притежава прѣка връзка за радиотелевизия (предаване на образи чрезъ радиото) съ нѣкои голѣми столици. Тѣзи дни пъкъ ще бѫде открита въ Ватикана първата предавателна станция за ултракжси вълни въ свѣта; тя ще служи за поддържане на съобщения — посрѣдствомъ радиовълни дълги 57 см. — между Ватикана и лѣтната вила на папата, намираща се на 33 клм. разтояние въ планинитѣ. Тѣзи ултра-кжси вълни могатъ да бѫдат хванати само въ тази вила.

Папа Пий XI, който не е врагъ на съвременнитѣ придобивки на техниката, е билъ увенчанъ на 12 февруарий 1922 год. за върховенъ глава на католическата църква и е днесъ 76-годишенъ. П.

Голѣмия пролѣтенъ панаиръ
въ гр. ПЛѢВЕНЪ
ЗА ЕДЪРЪ И ДРЕБЕНЪ ДОБИТЪКЪ
и други стоки. Ще се открие на 31 май и ще продължи до 4 юний.

Трудово горско стопанство „Тича“

Обявление
№ 3809

Гара Доленъ-Чифликъ, 19 май 1933 год.

Съобщава се, че на 29 май 1933 год., 8 часа сутриньта въ тържната зала на Варненското окржжно данъчно управление и Долно-чифлишко селско общинско управление, ще се произведе спазаряване по доброволно съгласие за доставката на разни хранителни продукти нуждни за храна на хората при стопанството а именно:

Приблизителна стойность

1)	20,000 кгр.	агнешко месо готовъ видъ	360,000	лв.
2)	1,500 кгр.	червенъ пиперъ „ „	18,000	„
3)	10,000 кгр.	сушени сливи „ „	60,000	„
		Всичко	438,000	„

Срока за доставка: Агнешко месо — следъ изчерпване доставката на говеждо месо, а за червения пиперъ и сливитѣ — 10 дни следъ дата на съобщението за утвърждението на спазарителния протоколъ.

Доставката за горнитѣ продукти е дѣлима само по видъ. Залогъ 5 на сто. Доставката, франко Доленъ чифликъ. Стопанството си запазва право да увеличи или намали горнитѣ продукти съ 25 на сто.

Поемнитѣ условия и описанията могатъ да се видятъ всѣки присжственъ день въ канцеларията до домакинството — гара Доленъ Чифликъ, а въ деня на спазаряването отъ тържната зала за варненското окржжно данъчно управление и Долно Чифлишкото селско общинско управление.

Ако спазаряването не се произведе въ опредѣления день, ще продължи и на следния день до намиране износни цени.

Разноски за гербъ, публикации, анализи и др. сѫ за смѣтка на доставчика.

Задължителни сѫ закона за Б. О. П., поемнитѣ условия съ описанията и настъящето.

Отъ домакинството.

лѣе вода отъ кладенеца, намиращъ се въ срѣдата на двора, но паднала, пронизана отъ куршумъ. Въ съседнитѣ дворове сѫщо не позволявали да се отива до кладенцитѣ, които се пазели отъ погромщицитѣ. Нещастницитѣ изпитвали всички мжки на жаждата. Тѣ по-малко страдали отъ гладъ. Позволявали имъ да се хранятъ. На петия день се надѣвали да се въдвори вече спокойствие. Стрелбата въ града затихнала.

— Пиеше ни се, господине! . . пиеше ни се. пиеше ни се!.. Тѣ опиянѣха отъ жажда, тѣ обезумяха отъ жажда — пиеше ни се!.. пиеше ни се!.. Двама по-смѣли мжже се приближиха съ кофи къмъ единия край на кладенеца. Ний всечки ги гледахме съ възторгъ и надежда. Тѣ окачиха кофитѣ на куката на скрипеца. Шумътъ отъ спускащитѣ се надолу вериги ни се струваше като музика. Ние чувахме какъ веригата се спущаше все по-низко и по-низко въ кладенеца. . . Ахъ! Но тогава погромщицитѣ, които били въ засада, излѣзли отъ скрититѣ си мѣста. Тѣ убили съ пушка единиятъ отъ двамата, а другиятъ уплашенъ избѣгалъ, като изпустналъ кофата и водата се разлѣла по двора. Тѣ познавали убития. Всички познавали този прекрасенъ младъ човѣкъ. Но, макаръ това да е ужасно, всички въ този моментъ повече съжелявали за водата Привечерь кладенцитѣ били напълнени съ калъ, торъ и различни нечистотии. И трупътъ на този нещастенъ, беденъ човѣкъ сѫщо хвърлили въ кладенеца. Тогава обсаденитѣ ги завладѣло безумие. Тѣ се събрали на двора и тамъ пренарали цѣлата нощь. Охкали, молѣли се, псували, пригръщали се. . .

— Азъ никога не бѣхъ виждалъ такова мжчително зрелище — никога не бѣхъ виждалъ такъвъ ужасъ.

Забелѣзано ли било сутриньта тѣхното присжтствие? Или погромщицитѣ тръгнали къмъ тѣхъ? Но тѣ дочули конски тропотъ по улицата и следъ малко силни удари, отъ които потреперала вратата и не издържала дълго ударитѣ. Презъ съборената врата прескочилъ конь. Върху него седѣлъ погромщикъ, който се спрѣлъ само на нѣколко метра отъ изплашенитѣ пленници и съ пистолетъ въ ржка извикалъ:

— Горе ржцетѣ! . .

Всички си вдигнали ржцетѣ, само малката Соня, която не можела да разбере, която не разбирала, която знаела само да се усмихва, гледала къмъ погромщика съ нѣжна усмивка и съ отпуснати надолу ржце. Нейниятъ дѣдо искалъ да й покаже, какъ се прави това: „Ето тъй. . . Ето тъй! . .“ — и старецътъ правѣлъ съ ржцетѣ си онова движение, което щѣло да я спаси. Но той не успѣлъ. Погромщикътъ се прецелилъ въ детето и го убилъ, безъ да обръща внимание на ужасний викъ, който врокънтѣлъ въ двора.

Азъ още чувамъ, винаги чувамъ и не ще забравя никога тѣзи думи на задъхващия се старецъ:

— Съ изстрелъ отъ своя пистолетъ, господине! . . Тя дори не извика. . . Тя само малко се помръдна и загреба съ малкитѣ си пръсчета пѣсъка на двора. . . Малко кръвь имаше около нея — са-

БЛАГОРОДНИ МЕТАЛИ
въ човѣшкото сърдце.

Фигуративнитѣ изрази, като златно сърдце, желѣзенъ юмрукъ и т. н. ни идватъ на ума, като четемъ новитѣ изследвания на химицитѣ.

По спектроскопиченъ начинъ се е установило присжтствието на различни метали въ пепельта на изгорѣлото човѣшко тѣло. Така се е установило присжтствието на медь, алуминий и малко сребро въ човѣшкото сърдце. Въ бѣлитѣ дробове е намѣрено медь, алиминий и следи отъ рѣдкия металъ титанъ. Въ черния дробъ е намѣрено олово и сребро. Сребро, калай и медь има въ далака Въ мозъка се намира калай. Сжщия тоя металъ се намира въ щитовидната жлеза.

Присжтствието на тия метали може да се установи само чрезъ спектралния анализъ. Следователно — по индиректенъ начинъ. Въ по голѣмо количество се намира въ кръвьта желѣзото. Калцията, се намира сжщо въ голѣмо количество въ кокалитѣ и въ други тъкани. Освенъ това се среща и мангана. Даже, спдредъ последнитѣ изследвания старостьта се състои въ това, че манганътъ се измѣства отъ калция.